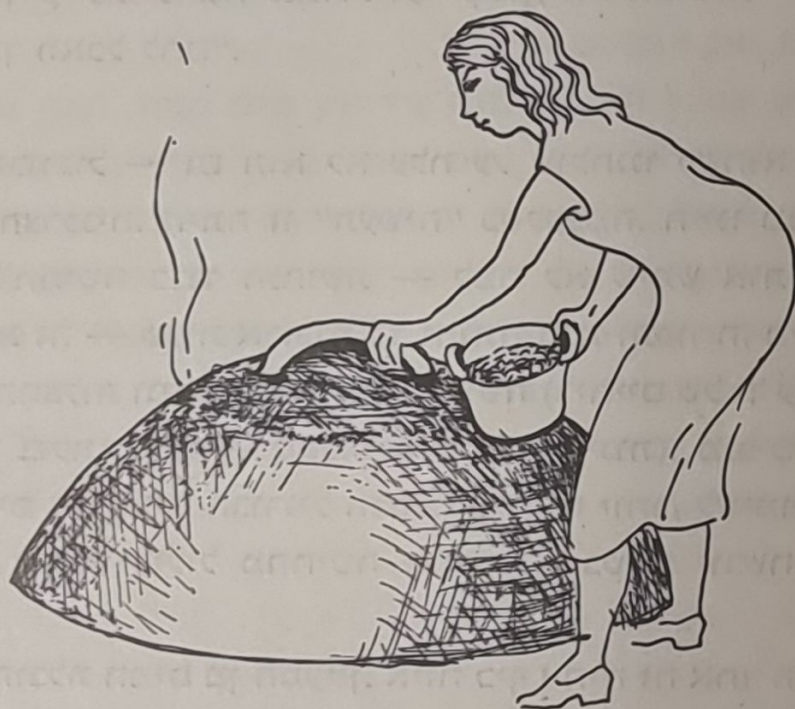

תנור עשוי לבנים היה לנו ובית קיבולו — כ־20 ככרות לחם. אמא היתה מסיקה את התנור בקאראמות (שרשי סידריות) שהיו כפריי הסביבה מביאים למכירה במושבה. משפסק "ייבוא" הקאראמות — עם פרוץ מלחמת העולם הראשונה — שימש התבון תחליף לתנור.

התבון — כמין קערה גדולה הפוכה על פיה, בחלקה העליון פתח עגול ומכסה סוגר עליו. כולו עשוי חמר. עם ערב היו מכסים את התבון בשכבה עבה של קאסאל (קש קצר ועבה שהופרד מהתבן), או בזבל חצר יבש, ומבעירים. חומר הסקה זה היה בוער אט־אט ללא להבה עד הבוקר ומחמם את התבון למשך כל היום כולו. היה הכפר מפיץ "ניחוחות" התבונים המוסקים, ככל כפרי שכנינו הערביים.